

nene jo er forskellige på samme måde, som de er det i det her Ting.

De voksne adoptivbørn deler sig efter anskuelse, og vi har derfor, mener jeg, kun den svenske – hvor mangelfuld den end kan være – rede-gørelse at læne os op ad. Det er et meget omfattende stykke arbejde, som jeg mener man kan lære meget af. Den svenske lovgivning, den engelske lovgivning er blevet udarbejdet på baggrund af den undersøgelse.

Det er klart, at man i sidste ende må tage stilling ud fra sin egen samvittighed og sit eget menneskesyn, hvad angår det her spørgsmål. Jeg mangler dog fortsat at se dokumentation for, at barnets tarv ikke bliver varetaget af homoseksuelle par. Der er masser af argumentation ud fra et menneskesyn, ud fra det, at man mener, at far og mor er bedst, men ingen dokumentation har jeg set for, ingen saglig begrundelse har jeg hørt for, at homoseksuelle ikke skulle kunne varetage barnets tarv.

Hr. Helge Adam Møller henviser så i øvrigt til den passage, som SF har indskrevet i sit forslag, hvad angår de konflikter, som nogle børn af homoseksuelle får i de tidligere teenageår. Det gælder vel, skal jeg sige, i øvrigt også for alle de børn, der ifølge den nuværende lov, som De Konservative har stemt for, er stedbørnsadopterede af homoseksuelle.

De Konservative har allerede i dag anerkendt, at homoseksuelle kan have børn og er dermed medvirkende til den passage, som SF indskriver i loven, altså det, at teenagerne i de unge år kan blive udsat for konflikter i forbindelse med det at være børn af homoseksuelle.

På den måde forstår jeg ikke konsekvensen i De Konservatives argumentation. Konsekvensen af det, De Konservative siger, må vel være, at De Konservative er modstandere af, at homoseksuelle overhovedet kan have børn i vores samfund. Ellers giver det i hvert fald ikke nogen mening inde i mit hoved.

Hr. Helge Adam Møller siger så også, at homoseksuelle skal tage konsekvensen af deres biologi og lade være med at få børn i det hele taget. Der var måske svaret på det første spørgsmål. Til det skal jeg blot sige, at i det ægteskab, hvor manden er steril, tilbyder samfundet med Det Konservative Folkepartis stemmer kunstig befrugtning. Altså tager hverken det par eller samfundet eller Det Konservative Folkeparti konsekvensen af det pars biologi. Så medmindre man mener, at kunstig befrugtning og adoption generelt skal afskaffes, synes det altså også at

være en mærkværdig begrundelse for at afvise vores forslag.

Kl. 20.35

Når Dansk Folkeparti så henviser til, at familiemønsteret i den kristne kultur er på den måde, til mor, far og børn osv., osv., jamen så er jeg stået af. Det er sort middelalderlogik. Jeg kan oplyse Dansk Folkeparti om, at vi er gået bort fra, at Gud forener os i ægteskabet, til døden os skiller. Der stod vi af for længst i dansk lovgivning. Derfor kan man selvfølgelig godt – og respekt for det – tage det op i Folketinget, men jeg synes ikke, at det er noget, der er grund til at bruge mere tid på. Verden har forandret sig, og det mener jeg også at lovgivningen bør gøre.

Jeg skal så til slut kommentere fru Lissa Mathiasen og Socialdemokraterne. Jeg må sige, at jeg er meget, meget glædeligt overrasket over, at så stort et flertal i Socialdemokratiet har valgt at bakke op om de her forslag, for det betyder jo, at hvis det her forslag ikke bliver vedtaget ved tredje behandling, så vil det i hvert fald blive vedtaget i det øjeblik, Socialdemokratiet og De Radikale igen sidder med magten.

Så er jeg glad for den positive, principielle tilkendegivelse, hvad angår det fjerde forslag, både fra De Radikale og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er flere gange, sidst i fru Pernille Rosenkrantz-Theils sidste ordførerindlæg i denne her debat, blevet sagt, at Folketinget eller staten ikke skal være oversmagsdommer, der bestemmer, hvilke former for samliv og familieliv man må have, og hvilke man ikke må have.

Jeg synes, at det i den her diskussion er at vende sagen fuldstændig på hovedet og gøre sort til hvidt. For hvem er det, der er aktive forslagsstillere i den her sag? Det, der er tale om her, er jo, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil med de tre partier, som har stillet forslag her i dag, vil have, at Folketinget skal gå aktivt ud og lovgive for, at homoseksuelle par skal kunne noget, som de ikke kan fra naturens hånd.

Når fru Pernille Rosenkrantz-Theil så siger: Hvorfor er en hel række ting så ikke forbudt, f.eks. at lesbiske kan blive befrugtet? Jamen det er da, fordi Folketinget ikke tager udgangspunkt i, hvad vi nu kan gå ud og forbyde for folk, som de gør i forvejen. Men man siger: Jamen lad folk selv om det. Men her er der tale om, at Folketinget skal give de homoseksuelle par en gave og fortælle dem, at de nu kan noget, som er nægtet